

Södra Gotlands lantmän sammansluta sig.

Den beramade klubben konstituerad.

Södra Gotlands lantbruksklubb, vars bildande beslöts på ett möte i Hemse den 24 mars i fjöl, hade i lördags konstituerande sammanträde. Till det samma hade inbjudan utfärdats till Hemse, Hablinge, Fardhems, Grötlinge, Burs, Hoburgs, Garda och Hejde gillena. Över ett 70-tal personer hade kommit tillstädes, representerande flertalet av de inbjudna gillena.

Mötet, som hölls i godtemplarlokalen i Hemse, öppnades kl. i midd. Lantbrukaren H. N. Hermansson, Havor i Havdhem, hälsade de närvarande välkomna i egenskap av äldste ledamot av den kommitté, som på marsmötet i fjöl tillsattes för att utarbota förslag till stadgar. Till ordförande för dagen valdes härpå rektor R. Löfvenberg, Hemse, och till sekreterare konsulent A. Eklund. Att justera protokollet utsågos lantbrukarna Rud. Bolin, Gardarve, och Gust. Duse, Sindarve.

Först upptogs frågan om klubbens utbredning. Man beslöt efter ett anförande av lanbr. K. Levander, Bols, att klubben skall omfatta de åtta gillena, som blivit kallade till det konstituerande sammanträdet. Dess namn skall vara "Södra Gotlands lantbruksklubb". Enligt de stadgar, som härefter antogs, är klubbens ändamål att genom anordnandet av möten med föredrag och diskussioner befrämja lantbrukens utveckling. Klubben får icke vara någon politisk sammanslutning, bestämmer stadgarnes andra paragraf. Medlem av klubben kan envar man och kvinna bliva, som är boende inom klubbens område och intresserad av dess verksamhet. Årsavgiften bestämdes till 10 kr. och inträdesavgiften till samma belopp. Första årsavgiften anses erlagd med inträdesavgiften. Vid årsavgiftens fastställande uttalade lanbr. R. Bolin och disp. Oscar Rosvall, Klintebys, betänkligheter mot att bestämma en så hög årsavgift. Man kunde lämpligen stanna vid 5 kr., om man ville vinna så många medlemmar som möjligt. Dessa talare hade dock intet yrkande, och sedan konsulent Eklund och lanbr. Hermansson tillstyrkt interimstyrelsens förslag, blev detta bifallt.

Då nu klubben var bildad och stadgar antagits, skedde anteckning av medlemmar. Något mer än 60 personer antecknade sig för medlemskap och erlade inträdesavgiften. Till styrelse valdes lanbr. H. N. Hermansson, Havor, ordförande, rektor R. Löfvenberg, lantbrukarna K. Levander, Bols, Johs Larsson, Hemmungs, och Anton Jakobson, Bölske. Revisorer blevo lantbrukarna Edv. Dahlgren, Hågvälds, och Hugo Pettersson, Myrungs, med vicerinarer F. Smedberg, Hemse, som suppleant. Enligt de antagna stadgarna utses vid varje möte en ord-

förande och en vice ordförande för nästa sammanträde. Denna gång valdes här till rektor Löfvenberg och hi Hermansson, resp. ordförande och vice ordförande.

Mötet fortsatte nu med föredrag av statens instruktör i linberedning, agronom E. Adelbert. Denne lämnade en allmän översikt över linodlingens problem och berörde linodlingens förutsättningar på Gotland. Med stöd av sagan om jätten Ögers gåstabad påvisade han, att linodlingen har mycket gamla anor. Med bestämdhet veta vi, att linet odlades i Egypten redan för 4,000 år sedan. Till Europa kom denna hantering under stenåldern och till Norden kanske redan under samma period eller åtminstone under bronsåldern. Konsten att använda linet genom beredning utvecklade sig samtidigt. Sin höjdpunkt uppnådde linodlingen i Sverige på 1700-talet. Det ansågs, att den rent av hade skapat välstånd i de små stugorna i Norrland. Linodlingen trängdes emellertid så småningom tillbaka, och skogsskövlingen trädde i stället.

Linodling på Gotland för försäljning av lindhalm ville tal. ej tillräda; därtill blir frakten för dyr. Men linodling för eget behov med egen beredning förordade han varmt. Linet går ej till så bra på starkt kalkhaltig jord, och man kan därför ej här på Gotland räkna med att få långväxt lin. Men då man inriktar odlingen på egen förbrukning, så får ej hänsyn till skördemängden vara avgörande. Tågan blir i regel bättre i linet, som har något kortare växt. Linet går bäst till på lättare jord. I fråga om jordens beredning gäller, vad som fordras för andra växtslag. Lämpligt är att så linet efter vall. Av gödselmedel fordras särskilt kalk. Med kvävet bör man vara sparsam. Säden verkställes tidigt, helst där man ej behöver vara rädd för nattfroster.

Efter föredraget förevisades ett antal ljusbilder av Sv. allmänna lantbruksallskapets bildserie. Bilderna voro vackra och instruktiva och följdes med intresse. Omedelbart därpå upptogs slakthusfrågan till diskussion, för vilken redogöres på annat ställe i tidningen.

På aftonen samlades mötesdeltagarna till sänkvm på Hemse hotell och supé intogs gemensamt. Det rädde gemytlig stämning kvällen igenom med tal, sång och diskussioner i små kotterier. Tal hölls av hr Hermansson för den nybildade klubben, av rektor Löfvenberg för de medverkande vid mötet, av agronom Adelbert för Gotland och gotlänningarna samt av hrr Johan Johansson, Rud. Bolin, Oscar Rosvall, J. Glufberg m. fl. Sång utfördes av en för tillfället sammansatt kvartett under ledning av folkskoll. Emil Dahlström.

Belåtenheten var allmän. Den gavs ett verkingsfullt uttryck av en fyndig talare, som föreslog, att man skulle anordna "andradag". Därav vart dock intet, utan man skildes åt vid midnatt för att till nästa möte invänta styrelsens inbjudan. Extra möte anordnas ock, om minst 10 klubbmedlemmar därom göra framställning.

Flygolycka i Finland.

En av landets skickligaste
aviatiker dödad.

I fredags inträffade åter en flygolycka, som kostade en av den finlandiska arméns flygare livet, denna gång på övningsfältet i Uttis.

Fänrik Saukkonen, en av Finlands skickligaste arméflygare, hade anlänt till Uttis för ett första gången bestigit en landmaskin. Han gick upp i en tysk DFW-maskin, åtföljd av fältvablen Juutilainen. Då han nått en höjd av 40 meter förlorade maskinen balansen, antagligen därför, att han gjort för brant stigning. Han gjorde ett försök att återvinna balansen genom att ytterligare stiga uppåt men misslyckades, och maskinen störtade till marken med vänstra vingen före och krossades totalt. Saukkonen sårades svårt och löt en ogenblicklig död, medan Juutilainen kom undan med lindriga sår. Ett egendomligt faktum är, att denne även vid flygolyckan i Åbo 1919 var med som passagerare och räddades som genom ett under, medan föraren Malmund dödades.